

Przyjaciel Ludu

Pismo polsko-katolickie w południowej części Wielkopolski

Przyjaciel Ludu wychodzi trzy razy tygodniowo.
Przedpłata na pocztę 100 mk.
w ekspedycji bez opłaty w dom 90 ..
opaską 140 mk. wskaz. pojedynczy numer 10 mk.

Redaktor: Franciszek Duszyński.
Adres dla listów: Nowy Przyjaciel Ludu — Kępno (Wko.)
Druk i nakład: Drukarni Spółkowej w Kępnie, ul. Mickiewicza 54
Telefon nr. 47.

Cena ogłoszeń: wiersz nonparelowy jednolamowy 25 mk.
zabobne i dla poszukujących pracy 20 M.
Reklamy w dziale redakcyjnym 75 mk. za wiersz, przed
tekstem 100 mk. za wiersz. Na ogłoszenia ponad 10 razy
się powtarzające, odpowiedni rabat.

Nr. 64.

Kępno, na czwartek 8 czerwca 1922 r.

Rok IX.

Uchwalenie monopolu.

Większością 7 głosów Sejm nasz uchwalił ustawę monopolu tytoniowym. Głosowano, jak wiadomo, wprawdzie, przyczem w drugim czytaniu zasadniczo tej ustawy, przesądzając o losie samego monopolu upadł. Wszakże lewica zmobilizowała wszystkie rozstrzygnięcia bardzo nieznaczną ilością głosów — to było wiadome od dawna i jest to nieznamienny objaw oraz skutków rozproszenia w naszym Sejmie. Uchwalenie tej ustawy tak większością nie świadczy bynajmniej, że większość w narodzie dążyła do poparcia rządowego, a liczne wiece protestujące, jakie odbywały się na terenie całej Rzeczypospolitej, a specjalnie w Wielkopolsce i na Pomorzu świadczyły wręcz o osobie najbardziej zainteresowane w tej sprawie, a więc robotnicy fabryk tytoniowych byli stawieni w zdecydowany sposób przeciwni monopolowi, przyczem ich stanowisko podzielała znaczna część społeczeństwa, solidaryzując się na wspomnianych wiecach z ogółem pracowników tytoniowych. Zatem zwycięstwo lewicy jest raczej przytłaczającym wyrazem zacietrzewienia partyjnego, zapoznania żywotnych kraju.

W tym tu podnieść parę znamiennych cech co do tych, które przeforsowały monopol tytoniowy. Już kilkakrotnie na tem miejscu nadmienialiśmy o monopolu, pomijając zasadniczą szkodę, jaką przynosi na dalszą metę krajowi, godzi w żywotne interesy przedewszystkiem warstwy robotniczej, bo w ten sposób pracownicy prywatnych fabryk tytoniowych uchwalenia ustawy przechodzą pod zarządek państwa, zostają poniekąd funkcjonariuszami państwa. Taki pracownik jest zatem skazany na to, że musi już przenosić się z miejsca na miejsce, kiedy rząd dla tych lub innych powodów postanowi usunąć go z fabryki. Cóż pozostaje robotnikowi do zrobienia? Jako fachowiec w dziedzinie branży tytoniowej przechodząc do innego miejsca pracy, musiałby niejako rozpoczynać od początku kariery, co nie każdemu będzie napewno łatwe; wobec tego powiększy on grono niezadowolonych, sarkających przeciwko rządowi, może zejść nawet do szeregu bezrobotnych, powiększając tym samym to jedno z najgroźniejszych w chwili obecnej źródeł niebezpieczeństwa dla każdego państwa, niebezpieczeństwa, przyczynia tak dużo kłopotu nawet potężnej i bogatej Anglii. Jak wiadomo, bezrobocie tam jest jedną z głównych trosk Lloyd George'a, a który z tego powodu musi lawirować w swej polityce, musi być szczególnie kokietaować partje robotnicze, a więc zwraca się do nich z wielką uwagą.

Wobec tego zdawałoby się, że u nas przeciwko monopolowi tytoniowemu, jako szkodliwemu dla interesów państwa, powinni wypowiedzieć się przedstawiciele w Sejmie przedstawiciele stronnictw robotniczych. Wszakże rzecz miała się zupełnie odmiennie, bo dwa stronnictwa robotnicze, którzy rzekomo nie rozpowiadają, że stoją na straży interesu warstwy robotniczej, a więc P. P. S. i N. P. R. głosowały za monopolizacją tytoniu. Tu dobitnie wychodzi na jaw, jak ci robotnicy spełniają swe zadania, i że są oni tylko bardzo zresztą niejednokrotnie szumnych i bezwartościowych orędownikami warstwy robotniczej, w rzeczywistości uprawiają swoją ściśle partyjną politykę.

Wobec zbliżających się wyborów wyborów wyborów sobie ten znamienny fakt! Niech pracownicy robotniczy — już teraz albo w najbliższej przyszłości — w Sejmie szumnie reklamują się, jako rzekomi obrońcy gruncie rzeczy nigdy niemi rle byli w pamiętając to niech wyciągną wniosek do władzy z postępowania tych stronnictw, z których

jedno P. P. S. idzie na pasku żydowskim, kokietując wyraźnie Moskwę, a drugie N. P. R. prawem kaduka nosi tytuł „narodowa“ a w rzeczywistości coraz bardziej zbliża się do socjalistów. Jesteśmy pewni, że rzeczywście narodowi robotnicy nie pójdą na lep hasel partyjnych tych dwóch stronnictw!

Porażka ludowców.

Jest rzeczą bardzo smutną dla naszych stosunków wewnętrznych, że najliczniejsze obecnie stronnictwo w Sejmie, ludowcy z pod znaku Piasta, uprawiają politykę wybitnie partyjniczą, posuniętą aż do krańcowości, nie zwracając bynajmniej uwagi na żywotny interes państwa, a bacząc tylko na swój własny interes, uprawiając daleko idącą prywatę, posuniętą aż do nadużywania dobra ogólnego, do szafowania nim bezkarne dla własnych swoich celów. Aż nadto dobrze są znane i niejednokrotnie były piętnowane publicznie rozmaite wybryki ludowców, świadczące o całkowitym zaniku w tem stronnictwie poczucia etyki, należytego zrozumienia obowiązków, rzetelnego patriotyzmu. Dojłidy, ciemne sprawy z eksploatacją lasów, rozmaite synekury dla poszczególnych, wybitnych członków tego stronnictwa, którzy kosztem Polski dorobili się olbrzymich majątków, — wszystko są to fakta niezaprzeczone, dawno stwierdzone, fakta, które mogą wywoływać jeno odrazę.

Jednym z koników, na którym ujeżdżają stale od początku istnienia obecnego Sejmu ludowcy, jest t. zw. reforma rolna. Już niejednokrotnie w tej sprawie zabieraliśmy głos, zaznaczając, że przeciwko samej reformie, jako takiej, nie możemy nie mieć, że jest ona nawet potrzebną, ale musi być przeprowadzana stopniowo, planowo i celowo, musi być pozbawiona wszelkich cech demagogii partyjniczej i dostosowana do potrzeb kraju. Obecna t. zw. reforma rolna, która została uchwalona przez Sejm jeszcze w pierwszym roku jego istnienia jest wprost śmieszna i nie może być wprowadzona w czyn z tych przyczyn niezwykle prostych, że przyczyniłaby się przedewszystkiem do niezwykłego obciążenia i tak nie zbyt zasobnego naszego skarbu, że nie prowadzi bynajmniej do celu, do jakiego jest przeznaczona, ale wręcz przeciwnie przyczynia się do dezorganizacji naszego rolnictwa, do zaniku tych majątków, które dobrze rozwijają się i służą za wzór innym, a jedynie ludowcy chcą je wywłaszczać, aby ciągnąć korzyści dla własnej kieszeni.

P. S. L. wciąż, nieustannie operuje tym samym demagogicznym argumentem, że stronnictwa umiarkowane sprzeciwiają się wykonaniu reformy rolnej, że nie chcą jej przeprowadzenia. Tymczasem samo życie nie pozwala na realizowanie fantastycznych planów ludowców, które przyniosłyby Polsce niepowetowaną szkodę samo życie wykazuje dowodnie, że akcja reformy rolnej powinna być rozłożona na długi szereg lat i systematycznie lecz powoli i ze zrozumieniem uskuteniana. Ludowcy nie chcą tego zrozumieć i dlatego co pewien czas występują w Sejmie z wnioskami, domagającymi się wykonania reformy rolnej. Wnioski te są naturalnie tylko pustymi frazesami, są wysuwane dla otumanienia szerokich warstw a przyszłych wyborców dla rzekomego wykazania im, że postawie ludowcówi dobrze bronią interesów swoich mocodawców. Są to naturalnie tylko pozory i zdrowy rozum wykazuje dowodnie, że cała ta akcja ma na celu interes kieszeniowy panów Witosów, Bryłów, Ratajów, Kierników itd. itd. — tych wszystkich, którzy pod sztandarem P. S. L. wytrwale dążą do zdobycia fortun, aby móc prowadzić dalej spokojny żywot, a że Polska na tem cierpi, że kraj nasz ponosi szkody niepowetowane — to tych panów bynajmniej nie obchodzi, byle im się dobrze działo!

Oto ostatnio znów mieliśmy w Sejmie taki atak ludowców, w którym domagali się, ażeby decyzja co do parcelacji i wywłaszczenia majątków należąca do Głównego Urzędu Ziemskiego w Warszawie, instytucji opartej całkowicie przez ludowców, zatem, aby oni mogli wedle własnego upodobania, bacząc pilnie na

swoje kieszenie, szafować mieniem Polski. Jednak ten plan ludowców się nie udał. Znaczna większość Sejmu poznała się natychmiast na podstępnej grze piastowców i wniosek ich przygniatając większością głosów w Sejmie upadł. Czy będzie to dostateczną nauką dla ludowców, czy ta porażka oduczy ich od dalszych podobnych prób, — wątpimy bardzo, bowiem są to ludzie, którzy zatracili nieomal całkowicie poczucie etyki i obowiązków względem kraju, a hasłem ich jest: wszystko dobrze będzie, aby nam się dobrze działo!

Mowa p. ks. Adamskiego

z Chrz. Nar. Str. Pracy, wygłoszona w Sejmie w dniu 18. 5. 22 r. w czasie dyskusji nad projektem ustawy o monopolu tytoniowym.

IV.

Dlaczego wspominając o banderolach p. Minister nie mówi o fałszowaniu opakowań monopolowych i wynikłych stąd miljardowych stratach skarbu. — Rząd sprawdzając wyroby zagraniczne bojkotował przemysł wielkopolski. — Monopol obniża kurs waluty naszej i psuje Polsce opinie zagranicą. — Gospodarka monopolowa była przez zła wole skierowana przeciwko interesom Polski. — Krzywdzenie robotnika, popieranie dygnitarzy i przywileje dla p. Gordonów. — Zakaz sprowadzania dobrych maszyn. Zbrodnie Gen. Dyr. Mon. wobec przemysłu polskiego.

Pan minister wspominał o fałszowaniu banderoli, ale pan minister nie wspominał, że tego roku we Lwowie odkryto całą bandę, która fałszowała monopolowe opakowania i przyprowadziła skarb o miljardowe straty (Głos: O tem nie pamięta. Głos: A w Warszawie?) Zeszłego roku proszę Panów, panował w Małopolsce ogromny głód tytoniowy i pasek na tytuń. Monopol nie był w stanie tego złamać. Dopiero, gdy w październiku roku ubiegłego zgodził się, aby utworzyć wolny handel i pozwoił na wolny dowóz towarów, wtedy dopiero pasek pękł. Głos: Ale rząd wolał z Holandji sprowadzić papierosy, niż z Poznańskiego.) O tem będziemy mówili.

Monopol nie zdołał uruchomić swoich fabryk. Tak wymyślił na p. Guzyńskiego z Poznania: a to jest człowiek, który pchał w 8 miesięcy fabrykę zbudować, uruchomić i 1300 robotnikom dać pracę. A monopol tytoniowy w dawnych fabrykach we Wierzbikach do tego czasu odbudował dwa małe domki i tam trochę pracują, a reszta budynków stoi odłogiem. (P. Staniszkis: Teraz krzycicie. P. Piotrowski: 2 domki a fabryki.) Z tego wynika, że monopol nie zdolen jest ponieść konsumpcji i produkcji krajowej i dla tego ja nie wierzę w te zyski wielkie, nam zapowiadane. Nie widzę bowiem możliwości powiększenia konsumpcji przy pomocy naszego monopolu. On te nadzieje zawiedzie. Jeżeli monopol będzie dawał towar gorszy, żeby więcej zarobić, to się konsumpcja tak obniży, że później do czego dojdzie? Nie będziemy mieli zysku z monopolu, ale będziemy mieli ciężary utrzymania urzędników i nie więcej. (Głos: Mamy tak wybitnego przemysłowca, jak ksiądz, to go p. minister zaangażuje.) Mam nadzieję, że potem w czarnej chwili uratuję Was. (Głos: Ale dlaczego ksiądz chce rozpalać społeczeństwo?)

A jeżeli się konsumpcja zmniejszy, to przy monopolu zostanie cały aparat urzędniczy, który trzeba opłacać, a jeśli to spotka prywatnego człowieka, to on zbankrutuje, ale, nie spotka to wcale naszego rządu i naszego skarbu.

O fałszowaniu banderoli pan minister już wspominał. Nie zdoła mnie przekonać pan minister o tem że prawami albo monopolom zapobieżą fałszowaniu opakowań, jeśli nie można zapobiec fałszowaniu pieniędzy, co jest o wiele trudniejszą rzeczą. Nie zdoła również zapobiec temu, aby np. nie fałszowano tutek i nie wypywano w tutki monopolowe tytoniu zupełnie bezwartościowego. Na to niema rady i tego macie panowie dowody we Lwowie, gdzie podobną bandę fałszerzy złapano. Takie rzeczy zawsze będą się zdarzały. Uważam, że o wiele łatwiej skontrolować nadużycia w fabryce, bo w fabryce, porządnie prowadzonej, macie panowie dostęp do wszyst-

kiego, a na złodziei nigdy niema rady. (Głos: te argumenty p. Michalskiego nie przekonają nas. Głos: Pan dobrze broni.) Naturalnie, mam nadzieję, że dobrze bronię. (Głos: Księżę, nie warto się tak pocić, bo nic z tego nie będzie.) Mnie to nie zastanawia.

Zastanówmy się jeszcze, jak oddziaływa sprawa monopolu na naszą walutę. Gdy Niemcy sprawę tę rozważali, po bardzo dokładnem rozstrząsaniu sprawy monopolu i licząc się z tem, że monopol jest bardzo drogi dla państwa, że monopol obniża i niszczy przemysł, postanowili go nie zaprowadzać. Przytem liczyli się także z tem, że monopol obniża walutę państwową. (Głos: A prywatny monopol nie obniża?) Kiedy to jest niedorzeczność? U nas także sprawy rozstrzyga się bardzo prosto. Wyłaszcza się częściowo i sprawa jest załatwiona i nikt się nie pyta a to jak sprawa z punktu widzenia państwowego skarbowego wygląda.

Ani p. minister skarbu, ani referent tutaj słówkiem nie wspomnieli, ile miliardów będzie potrzeba na wykupienie prywatnych fabryk, a przecież p. minister postawił sobie za zasadę, że niema być w państwie polskiem uchwalane żadne prawo, przy którym nie wie się, jakie ono powoduje wydatki i w jaki sposób ma się je pokryć. (Głos: Na weksle.) Wbrew tym zasadom sprawę się przedłożyło i w skutek tego sprawę załatwia się. Jak wygodnie na krótkim toporzysku.

Powiedziano: wydrukuję się papiery i puści się je w świat. Czy panowie zdajecie sobie sprawę z tego, jak te papiery będą działały na rynek papierowy polski, na nasz rynek pieniężny, jak ten sposób załatwienia sprawy będzie działał na nasz kredyt zagraniczny? Czy Panowie sądzą, że zagranica o tem nie będzie wiedziała, w jaki sposób my takie rzeczy przemysłowe załatwiamy i w jaki sposób dokonujemy. To przecież wiedzieć musimy i powinniśmy i dlatego przestrzegam przed eksperymentami zupełnie niedojrzałymi i nieprzygotowanymi, które muszą znowu przyczynić się do obniżenia naszej waluty. Czy Panowie zdają sobie sprawę z tego ile dotychczas ten nieszczesny monopol Polskę kosztował. Gdy ten fatalny zakup towarów w Holandji został dokonany, który nam groził stratą 1 350 000 florenów, czyli więcej niż miljarde marek, wtedy cała dyplomacja zagraniczna interwenjowała i Polska miała zagranicą jaknajgorszą opinię, dlatego, że nie dotrzymała swoich umów i tylko musiała wysłać delegatów i uprosić tę firmę, która za odszkodowaniem 240 000 florenów, czyli 174 milionów mkp. stornowała czyli anulowała kontrakt.

Czy panowie zdają sobie sprawę z tego, ile skarbu państwa i Polska zapłaciła za te wszystkie niepotrzebne ku, na, gotowych wyrobów tytoniowych w Ameryce i Holandji, ile nasz skarbu stracił, gdy w najnieodpowiedniejszej chwili musieliśmy kupować dolary i fenty i inne monety zagraniczne, ile przez to traciła nasza waluta i nasz kraj. Gdybyśmy to wszystko obliczyli, to wykazałoby się, że ten monopol daleko więcej nas kosztuje aniżeli nam przynosi. A te straty tem gorsze są, że zostały wywołane świadomą, złą tendencją, skierowaną na niekorzyść Polski. Gospodarka monopolowych dygnitarzy szła przeciwko interesom Polski. Nie składam tu winy na Pana ministra skarbu ale twierdzą, że cała gospodarka nie mogłaby być doko-

nana, gdyby minister skarbu nie miał poważnego poparcia i protektoratu.

Co do gospodarki tej przytoczę kilka tylko przykładów. Niech panowie się spytają Pana Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, jak gospodaruje np. rządowa fabryka warszawska. Może Izba zażąda przedłożenia sprawozdania. Nieład, nieporządek w ksiązkach, kontroli nie było. Jeszcze w styczniu tego roku płacono robotnikom, których już dawno wydalono za kradzież z tej fabryki, a płacono, bo fabryka nie wiedziała komu płacić. W domu który monopol posiada, dziś jeszcze rozmaici dygnitarze skarbowi, monopolowi mają mieszkania nie urzędowe, bezpłatne, ale za mieszkanie 5 pokojowe z kuchnią, łazienką, opalem, światłem i używalnością ogrodu płacono w kwietniu ubiegłego roku 110 mk. miesięcznie. (P. Staniszkis: Słuchajcie!) Gdy Najwyższa Izba Kontroli te rzeczy monitorowała, wtedy generalna dykcja podwyższyła bardzo znacznie komorne i wskutek tego dzisiaj to komorne wynosi 195 marek miesięcznie. (Głos: Słuchajcie, na tem się zarabia.) Czyszn dzierżawny z całej kamienicy nie wystarcza na wyczyszczenie dółów. To są drobnostki, ale one świadczą, że jest nieporządek i nieład. (Wrzawa. Głos: Ks nie płaci komornego) Jeżeli urzędnik będzie miał mieszkanie urzędowe to nie będzie płacił ale tam mieszkają nie urzędnicy monopolu, mieszkają więc niesłusznie po takich cenach. Zwróć jeszcze uwagę na to, że w tej fabryce skonstatowano przetrzymywanie towarów ponad czas. (Głos na lewicy: Bronicie własnych interesów.)

Miałem sposobność przeglądać cały szereg kontraktów, zawartych przez dyrekcję monopolową zagranicą i konstatuję, że generalna dyrekcja monopolowa posługiwała się bezustannie pośrednikami, czyli, że bezpośrednio nie działała a posługiwała się pośrednikami, których kwalifikacje zawodowe są więcej niż wątpliwe, którzy nie są zawodowcami. Wskutek tego zachodzą rzeczy niewłaściwe.

Przedewszystkiem uwydatniła się w tej gospodarce dyrekcji monopolowej, popartej niestety przez część ministerstwa skarbu, nie przez p. ministra, jak to zaznaczam wyraźnie, — uwydatniła się gospodarka tendencyjna, która zupełnie nie odpowiadała interesowi Polski. Samodzielnie zupełnie nieważni politycy monopolowi z generalnej dyrekcji i z ministerstwa skarbu postanowili sobie za wszelką cenę monopol tytoniowy przeprowadzić w Polsce i postanowili w tym kierunku działać, żeby poprostu Polskę zniewolić i zmusić do tego, żeby monopol zaprowadzić. W czasie braku towarów szeroko otworzono wrota dla dostępu zagranicznych towarów, olbrzymie ilości kupowano zagranicą; u nas w kraju fabryki prywatne mogły pracować i dostarczać ale nie kupowały nic i nawet nie pozwolono im na wysłanie towarów do innych części Polski. Głos na prawicy: Obroncy robotników teraz mówcie. Głos: To jest prawda p. ministrze.)

Zakupiono zagranicą gotowych papierosów niepotrzebnie, tymczasem tu nasze fabryki mogły pracować i więcej wyprodukować. Zabraniano im dowozu do Królestwa i Małopolski, a u nas było bezrobocie. Robotnicy mogli byli dostać pracę, a nie dostawali, bo kupowano towar zagranicą. Właśnie ta część organizacji monopolu — dyrekcja monopolu, zamiast przemysł krajowy popierać i rozwijać, pod wpływem

nie oważanych, niepowołanych do tego imienia zabraniała zakładania nowych fabryk w Polsce, pozwalała na sprowadzanie maszyn fabrycznych Polski. (P. Rosset: No, a te umowy.) Były jątki owszem większej fabryce wtedy nie pozwolono zamienić maszyny gorszej na lepszą, ale nie p. Gordonowi, który nigdy nie miał fabryki papieru, pozwolono sprowadzić maszynę do papieru dlatego, że cieszył się specjalnymi względami. (P. Rosset: A Gdańsk?) Siedz pan, ja zaraz o tym opowiem. (Wrzawa.)

Moi Panowie, tego rodzaju praktyki, jakie sowała generalna dyrekcja monopolowa w czasie wobec polskiego przemysłu, to jest zbrodnia przeciw interesom Polski, bo w tym kiedyś mogli w Polsce stworzyć wielkie żeby eksport ogarnąć, wtedy nie pozwolono spowodowało w znacznym stopniu, że w fabryki niemieckie tak chętnie się osiedlały. zagraniczne obniżały naszą walutę. Eksport utracił a przez niedotrzymywanie kontraktów osłabiano go Polski zagranicą P. Piotrowski: Reger d. tora. Głos: Czy to warto się tak pocić? O to warto. (Wrzawa. P. Staniszkis: Wysądź głowę przez łufcik i wtedy krzycz).

Odpowiedź Niemiec w sprawie reparacji

Nota niemiecka wręczona komisji reparacji wyraża gotowość Niemiec do zmniejszenia długów, jednak jedyną możliwością wykonania tego zamiaru jest udzielenie pożyczki. Nota przyjmuje stan będących w obiegu 30 marca rb. Gdyby w przyszłych miesiącach Niemcy przekroczyły zobowiązują się w ciągu najbliższego kwartału równać tę nadwyżkę.

Szereg dzienników stwierdza, że odpowiedź niemiecka jest zadowolająca. W każdym bądź razie jest ona oceniana przez różnych członków komisji jako odoszkodowań. Zdaniem jednych treść odpowiedzi i owdzie dwuznaczna, wobec tego decyzje miałyby być odroczone aż do udzielenia dalszych wyjaśnień.

O podwyżkach komornego.

Specjalna podkomisja prawnicza ustaliła, że podwyżki komornego, określone przez komisję i ogłoszone w prasie, obowiązują dopiero od 1 stycznia, natomiast od 1 lipca rb. będą wprowadzone podwyżki na zasadzie następujących mnożników:

Na okres od 1 lipca do 1 października mieszkańcy do 6 pokojów będzie podwyżka powyżej 6 pokojów 30-krotna; dla hoteli, pensjonatów, itd. 40-krotna, dla lokali handlowo-przemysłowych 60-krotna.

Na okres zaś od 1 października do 1 stycznia cyfry mnożników komornianych będą odpowiednio: 30, 40, 50 i 80 powyższe mnożniki rozumieć jako zwiększenie komornego w stosunku do stanu z r. 1914.

Michał Czajkowski.

32

WERNYHORA

WIESZCZ UKRAIŃSKI

Powieść historyczna z roku 1768.

— 0 —

— Ojciec Wernyhoro, i wy tutaj, o! co już teraz, to ani hajdamaków, ani samego djabła się nie boję.

— Cóż to za młodyca z tobą?

— To moja siostra Hapka, ona mamczyła synka leśniczego Piotrowskiego i schowała się tu ze mną.

— I jakże tu było. Hapko? — zapytał Nekrasa.

— Oj było, mój złościły panie, było lichy. Jak tylko państwo wyjechali, pan ekonom i pan leśniczy kazali zaprzęgać konie i pakować, ale tu jakby się zmówili wpadli na ekonomię i do dworu. Dubyna, nasz kozak, przywoził wszystkim, zaraz zaczął bić ekonomna na śmierć, a leśniczego na wierzbie powiesić, mówiąc: kto czem wojuje, od tego ginie. Szlachcę i szlachcianki spędził w jedną szopy, a w drugą ty-dowstwo; a w tem najechało hajdamaków, że ani ich policzyć, i popów i kozaków, jak pan Nekrasa. Zaczęli pić, hulac i rabować; ja przez plot patrzyłam co się dzieje, a Hapka zaraz schowała się do lochu, ale kiedy zobaczyła, jak rozporwali brzuchy szlachciankom i kładli w nie koty żywe, a żydówkom proszę, uciekłam, a tak nam straszno było że dwa dni i dwie nocy żadna z nas nie wyszła, tylko krzyk dolatywał do nas, a spalenizna i dym mały co nas nie poruszył.

— I jakżeście stąd wyszły?

— Trzeciego dnia było cicho, pomalutku rozmawialiśmy: niemasz nic; ja wzięłam na serce i poszłam ku dworowi, aż niema dworu, spalony — i zabudowania żadnego niemasz — tylko trzy charty pańskie przybiegły i tak zjemy chlebem i słoniną; bo siostra przyniosła z sobą spory kawał sadła i cztery bochenki chleba.

— No, to już teraz wasza niedola się skończyła, poczciwe niewiasty; idźcie drogą do Sidorów, oto macie dwie kopyjki; jeśli zdybacie hajdamaków, to pokażcie, a nie mówcie, że szlacheckie dziecko niesiecie; jeżeli zdybiecie dragonów, to powiedzcie starszemu, że

Wernyhora prosi, aby was odesłał do Parchomówki.

— Panna Magdalena czy zdrowa? — to moje dziecko, ja ją wychowałam; moja córka umarła, ale ja Magdusię tak kocham, jak własną.

— Zdrowa twoja wychowanica — rzekł Wernyhora, a Nekrasa pilnie słuchał.

Horpyna odezwała się znowu:

— Jakże ona często przed wyjazdem gadała o panu Nekrasie, jak gdyby przeczuwała biedna dziewczyna, że pana zobaczy.

Ale Wernyhora przerwał:

— No, zabierajcie się prędzej w drogę.

Nekrasa dał kilka czerwonych złotych:

— To tobie zda się na drogę, moja kochana Horpyno.

— Niechaj ci Bóg tak dopomaga, jak mojej pannie.

— Pokłoń się pani, moją córkę chrzestną ucałuj i pannie Joannie także pokłon oświadczyć od starego; wkrótce ja tam przyjadę.

— I odemnie pokłoń się Horpyno pani i pannom — dodał rumieniąc się Nekrasa.

— Nie zapomnę; zaraz powiem pannie Magdalenie: widziałam pana Nekrasę, o pannie gadał ciągle.

Widząc, że już z porożce na koni wstępli, dodały:

— Niechaj was Bóg szczęśliwie prowadził

Oni na koniach odrzekli:

— Do zobaczenia! szczęśliwej drogi wam życzymy!

Pojechali na szlak Zwinogrodzki, a kobiety poszły ku Sidorówce. Charty za jeźdźcami skoczyły, ale ich ich odgnali; pobiegły za kobietami, te pogłodziły je ręką; wahały się czas jakiś, biegając to w tę, to w ową stronę; nareszcie pobiegły za Horpyną, bo lepsza ta ręką, co głaszcze niż ta, co grozi.

Jaść lasem — słońce jasno świeci — lśnią się dębowe liście, rosa perłami spada z gałęzi brzozy, a różnymi kolorami, jak brylanty pada na pióropuszcach kwiatów. Małe ptaszka świergocą; różne głosy, różna muzyka ich śpiewów, gwar i mieszana, jak przy budowli wieży Babel. Czasami też zuzula zakuka i wilga zaśwista, przelatując z drzewa na drzewo, sójka zawrzęszczy, i żołna gwizdnie, dopatrzwszy pasieczysko. Woń z ziół i kwiatów z oparem rosy nad ziemię się

wyniosła i rozplynęła w powietrzu.

Orzeźwiały myśli jeźdźców, orzeźwiały się i Minęli las, wyjechali na robocze pola, choć nie par orać, nie widać na odlegu pługów; po zbożach samopas broczą trzody, na radłance mierzona hreczka porostki popuszczają, a na niebieskim rzucone brony ze szlejami — dalej stoi wzdłuż niego wozy poprzewracane, powysypywane ziemię się zagłuszył len siany na cara Konstantyna; sianożęciach trawa wyteglą, a nikt nie myśli wicy; po wioskach pusto i głucho; po futorach nikogo, psy tylko strzegą mieszkań ludzkich, wyruszyli na Koliszczyznę.

— Widzisz synu, co to można zrobić w imię świętej wiary, w imię wolności? — syłano po siolach pisanych wici, nie zbierali głosek sejmiki, ale milczkiem wszystko ukryli; a kiedy przyszła chwila, od wioski do wioski się ludzie i szepnęli w ucho ludziom:

Za wiarę waszych przodków, za waszą powstajcie i mordujcie wrogów! Wszyscy rzucili domy i gospodarstwo, bo się rozmyślać długo nie lubi: on słowo powie, a drugi razy uderzy ręką; zbrodniarze go na ten nie ale i poczciwi ludzie tym torem mogliby zrobić dla dobrej sprawy.

— Czemuż szlachta polska, konfederacji tym sposobem nie użyli ludu do obrony? —

— Od głowy ryba śmierdzi. — Słuchajcie, słu-śnieją się jeszcze z prześladą, którym nasiadają czajnych panów; a niej dotąd nie ma, a to jej własną bronią Moskwa wojuje i będzie. Ale po długim latach znają się chłopa i szlachta zwiążą węzłem bratynstwa; poruszą do broni wszystkich siłkiej ziemi. A wieczzs Polska będzie jak jeszcze nigdy nie była.

Wówczas Wernyhory pała ogień wstąpił i podmłodziła urokiem nadziei. Nekrasa zaczął pić i zaczął na szopy, a jego dżony zaszamotał. Poprawił się na siodle, pokłonił ostkach, a radby co prędzej ujrzeć i pokłonił konia i pokrzesać szablą za Polakami.

Rady miejskiej.

Zmiana z dnia 2 bm. zagaił przewodniczący Rady miejskiej i podał do wiadomości, iż w składzie Rady miejskiej nastąpiła zmiana przez ustąpienie 3 członków pp. Urbana Zielonki, Fietza i p. Jagomierza. Na miejsce ustępujących do rady weszli pp. (lista I), p. Szymkowiak (lista II) i p. Siemianic. Ostatni na posiedzenie nie przybył, dlatego więc tylko pp. Durnioka i Szymkowiaka. W sprawie rewizji kasy miejskiej zdawali się Jasiak.

Wskazano w myśl odezwy Komitetu Obrony Narodowej okazać rodakom górnośląskim jak najlepszą pomoc.

Kasy miejskiej za miesiąc maj został wniesiony wniosek o reperację bruku wyłoniła się Rzeźnicką. Wniosek odłożono aż do zbadania. Wnioskodawca r. Stasiaka, ażeby jarmarki odbywały się i to w każdą środę po 1 miesiąca, rada miejska nie zgodziła się. W sprawie zapatrzenia biednych miasta w opał na miesiąc wobec trudnych warunków w jakich znajdują się i braku gotówki odłożono do września. Respondent zdał sprawę z wieca rolniczo-przemysłowego, iż do szkoły żeńskiej w tymczasem zaledwie 50 uczennic. Celem szkoły, uchwalono przyjsć z pomocą.

Straszny wypadek.

Spaliło się na węgiel.

Wież obiegła miasto i powiat nasz. W ubiegłą sobotę w pobliskim Torzeńcu chleba wybuchł w chałupnicy Marjanny, który w krótkim czasie objął całe domostwo. W polu Józef Małolepszy ponownie znalazł jednakże śmierć w piętach. Wnioskodawca r. Stasiaka, ażeby jarmarki odbywały się i to w każdą środę po 1 miesiąca, rada miejska nie zgodziła się. W sprawie zapatrzenia biednych miasta w opał na miesiąc wobec trudnych warunków w jakich znajdują się i braku gotówki odłożono do września. Respondent zdał sprawę z wieca rolniczo-przemysłowego, iż do szkoły żeńskiej w tymczasem zaledwie 50 uczennic. Celem szkoły, uchwalono przyjsć z pomocą.

KRONIKA.

Kalendarz rzymsko-katolicki:		
1-go	O + Robert op.	
2-go	Medart b.	
3-go	O + Matka Boska Łaskawa, Prymus (i Felicjan mm.)	
4-go		Zachód o godz. 8,16
5-go		" " " 8,17
6-go		" " " 8,18

Wzrost kosztów utrzymania. Wczorajszym posiedzeniu Komisji do badania kosztów utrzymania, ustalono, że koszt utrzymania w maju wzrósł o 4,48 proc.

Zatarg w przemyśle drzewnym załagodzony. Wydział rozjemczy Wojewódzkiego Inspektoratu Pracy załagodził zatarg między robotnikami a pracodawcami przemysłu drzewnego i ceramicznego w Mosinie, przyznając pracownikom 15 proc. podwyżki.

O płacę na roli. W dniu 15 bm. rozpoczęła się pertraktacje między Zjednoczeniem zawodowym producentów rolnych a Związkiem robotników rolnych w sprawie płac na drugi kwartał roku kontraktowego t. j. na czas od 1 lipca do 1 października r. b.

Wzrost kosztów utrzymania. Wczorajszym posiedzeniu Komisji do badania kosztów utrzymania, ustalono, że koszt utrzymania w maju wzrósł o 4,48 proc.

Zatarg w przemyśle drzewnym załagodzony. Wydział rozjemczy Wojewódzkiego Inspektoratu Pracy załagodził zatarg między robotnikami a pracodawcami przemysłu drzewnego i ceramicznego w Mosinie, przyznając pracownikom 15 proc. podwyżki.

O płacę na roli. W dniu 15 bm. rozpoczęła się pertraktacje między Zjednoczeniem zawodowym producentów rolnych a Związkiem robotników rolnych w sprawie płac na drugi kwartał roku kontraktowego t. j. na czas od 1 lipca do 1 października r. b.

Wzrost kosztów utrzymania. Wczorajszym posiedzeniu Komisji do badania kosztów utrzymania, ustalono, że koszt utrzymania w maju wzrósł o 4,48 proc.

Zatarg w przemyśle drzewnym załagodzony. Wydział rozjemczy Wojewódzkiego Inspektoratu Pracy załagodził zatarg między robotnikami a pracodawcami przemysłu drzewnego i ceramicznego w Mosinie, przyznając pracownikom 15 proc. podwyżki.

O płacę na roli. W dniu 15 bm. rozpoczęła się pertraktacje między Zjednoczeniem zawodowym producentów rolnych a Związkiem robotników rolnych w sprawie płac na drugi kwartał roku kontraktowego t. j. na czas od 1 lipca do 1 października r. b.

Polscy Rodzice Katolicy!

Poznajcie niebezpieczeństwo, jakie grozi dzieciom waszym szkoła mieszana!
Walczyć o szkołę wyznaniową — jest ścisłym obowiązkiem rodziców katolickich!
Czytajcie broszurę ks. p. Adama Adamskiego:

Szkoła wyznaniowa czy mieszana?

Skład główny: Księgarnia Społeczna — Poznań, Skarbowska 12. — Żądać w księgarniach Cena 240 Mkp

policja państwowa Fr. Nawrota i Szcz. Plute, obu z Siemianic. Króliki zwrócono właścicielowi.

Dnia 27 maja włamano się nocą za pomocą wybicia szyb do restauracji L Kaliskiego w Podzamczu i skradziono likierów i papierosów na sumę 23 300 mk. Poszkodowany słyszał w nocy wybijanie szyb, nie odważył się jednakże wystąpić przeciwko złodziejom, tak, że ci uszli niepoznani. Śledztwo wdrożone.

W nocy z 28—29 maja włamano się do stajni gosp. Fr. Domagały w Górze pow. ostrzeszowskiego i skradziono konia. Złodziej zamierzał następnie przeprowadzić konia przez granicę pomiędzy Mąkoszycami a Pisarzowicami. Zawiezany przez posterunkowego granicznego, pozostawił konia i zbiegł. Właścicielowi zwrócono konia.

Na trop całego szeregu kradzieży, popełnianych od dłuższego czasu w Kępnie, wpadła policja dzięki posterunkowemu p. Rabiedze. Pan Rabiega, przechodząc w nocy 30 maja około godz. 2 ulicą Sienkiewicza, zauważył podejrzany szmer w składzie fryzjera p. Majewskiego. Zauważywszy drzwi przykryte, wszedł cicho do składki, zapalił zapalkę i spostrzegł Stanisława Golę, zajętego pakowaniem narzędzi fryzjerskich i różnych artykułów kosmetycznych. Gola, skorzystawszy z tego, iż zapalka zgasła, pomimo oświadczenia, że jest aresztowanym, pozostawił paczkę i począł uciekać, zabierając ze sobą skradzione z kasy 4000 mk. Natychmiastowy pościg był bezskuteczny, ponieważ Gola uciekając ul. Baranowską przeskoczył płot i znikł w ciemnościach nocy. O godz. 5 rano przyaresztowano go w domu. Podczas urzędowej rewizji znaleziono wytrych, którym jak ślady wskazywały, otworzył sobie skład p. Majewskiego. Dalej znaleziono część kurtyny skradzionej swego czasu p. Plewińskiemu. Wykryto również różne sprzęty kuchenne pochodzące z kradzieży, popełnionej swego czasu u p. L. Szwarcza. Także narzędzia rzeźnicze, które skradziono p. Ostrowskiemu, Hirschlowi i Nossemowi. Znalezione przedmioty zwrócono poszkodowanym, a dalsze śledztwo wyjaśni, jakie kradzieże zostały przez Golę jeszcze popełnione i kto w jakim stopniu z nim współdziałał.

W nocy z 30—31 maja skradziono gosp. Wal. Gruszczy z Juhanki mroc. 13-letnią siwą klacz 1,63 mtr. wysoka. Ślady wskazywały, iż konia przeprowadzono przez granicę.

Z Poznania.

Wzrost kosztów utrzymania. Wczorajszym posiedzeniu Komisji do badania kosztów utrzymania, ustalono, że koszt utrzymania w maju wzrósł o 4,48 proc.

Zatarg w przemyśle drzewnym załagodzony. Wydział rozjemczy Wojewódzkiego Inspektoratu Pracy załagodził zatarg między robotnikami a pracodawcami przemysłu drzewnego i ceramicznego w Mosinie, przyznając pracownikom 15 proc. podwyżki.

O płacę na roli. W dniu 15 bm. rozpoczęła się pertraktacje między Zjednoczeniem zawodowym producentów rolnych a Związkiem robotników rolnych w sprawie płac na drugi kwartał roku kontraktowego t. j. na czas od 1 lipca do 1 października r. b.

Z całej Polski.

Sędziwa staruszka. Obywatelka Torunia, p. Rátkowska zamieszkała przy Piekarach kończyła w dniu 29 maja 102 rok życia. Sędziwa staruszka cieszy się dotychczas czerstwem zdrowiem.

Zuchwały napad bandycki. W nocy z poniedziałku na wtorek o godz. 12 napadła szajka bandytów na dwór byłego ministra i p. Wład. Długosza w Siarach koło Gorlic i steroryzowawszy domowników ukonała rabunku, który trwał 4 godziny. Zrabowano garderobę, kosztowności i dywany Rzeczy te naleadowali bandyci na 5 wozów, poczem przez znajdującą się w pobliżu granicę uciekli na terytorjum czeskie.

Uroczysty obchód w Krakowie. Towarzystwo Obrony Kresów Zachodnich organizuje uroczysty obchód z okazji ostatecznego przyłączenia do Polski G. Śląska.

Zjazd krawiecki odbył się w Krakowie w dniach 3 i 4 czerwca.

Straszna katastrofa we Lwowie. Onegdaj o godz. 10 wiecz. przy ul. Krakowskiej nr. 6 w dzielnicy żydowskiej zawałnia się 3 piętrowa kamienica, zamieszkała przeważnie przez ludność żydowską. Do godz. 3 w nocy wydobyto 3 osoby zabite i kilkanaście rannych. Akcja ratunkowa przy odgrzebywaniu gruzów zawałonej kamienicy trwa w dalszym ciągu. Do godz. 12 wydobyto 8 trupów i 17 ciężko rannych. Z liczby mieszkańców tej realności brak dotychczas 8 osób.

w kamienicy mieszkało dużo lokatorów, wcale niemiędowanych. Przypuszczają nadto, że ofiarą padło także kilku przechodniów. W czasie prowadzenia akcji ratunkowej 2 osoby doznały ciężkich uszkodzeń. Jeden z członków straży ogniowej doznał złamania ręki i zgniecenia klatki piersiowej. Nadto uległ złamaniu ręki jeden z żołnierzy 19 p. p.

Ze świata.

Zakończenie kongresu eucharystycznego. Kongres eucharystyczny w Rzymie zakończył się uroczystą mszą św. przy ołtarzu wystawionym na środku Koloseum wśród palm i kwiecica. Mszę św. odprawił monsignore Bartolomasi, przewodniczący kongresu eucharystycznego. Mszy św. wysłuchało przeszło 20 000 osób, które zajęły miejsce na ławach w Koloseum. Wielkie wrażenie wywarło komunikowanie kilku tysięcy zgromadzonej dziatwy. Po mszy św. wygłoszone zostało uroczyste kazanie, po którym 15 prałatów wyruszyło wśród zgromadzonego tłum i udzielało mu komanji św. Po południu odbyła się uroczysta procesja od kościoła św. Jana do kościoła Panny Marii.

Głód i zaraza w Rosji Sowieckiej. Na Ukrainie stan zasiewów dobry. Jednak obszar zasiany mniejszy jest niż w roku zeszłym, ponieważ włościanie w obawie przed rekwizycją część ziemi zostawili odłogiem. Według wiadomości z głębi Rosji stan zasiewów w Rosji bardzo słaby, tak, że znosi się na podobną, albo i gorszą, niż w roku zeszłym klęskę. Do czego doszedł w Centralnej Rosji głód, świadczy fakt, podany przez jednego z bardzo wybitnych przedstawicieli Wniesztorgu. W okolicy nadwołżańskiej niedawno została wysłana ekspedycja lekarska celem zwalczania epidemii. Z siedmiu lekarzy, którzy pojechali z tą ekspedycją, sześciu ludność zamordowała i pożarła. Z Odessy donoszą, że głód w ostatnich czasach w zastraszający sposób dziesiątkuje ludność. Na ulicach spotkać można konających z głodu przy dźwiękach muzyki w kabaretach i restauracjach, gdzie komisarze i czarnogieldziarze sowieccy wyrzucają miliony na rozpustę. Według raportów władz sowieckich stan zdrowia ludności na Ukrainie Sowieckiej zastraszający. Szczególniej szerzą się choroby weneryczne i to we wszystkich warstwach społeczeństwa. Według oficjalnej statystyki, choroby weneryczne opnowały 60 do 80 proc. ludności wszystkich warstw.

Różne wiadomości.

Homary tow. Cziczzerina. Pod Genuą znajduje się wzgórze wysokości 800 metrów z którego rozciąga się wspaniały widok na miasto, port i morze. Na szczycie wznosi się wytworna restauracja pod nazwą „Ristoranto Right“ z pięknym tarasem, z którego można podziwiać krajobraz rozciągający się w dół. Restauracja ta nie jest dla wszystkich dostępna, ceny bowiem w niej są bardzo słone. Ale „towarzysz“ Cziczzerin delegat obecnego rządu głodującej Rosji na konferencję geneańską był tam stale, pociągają go bowiem doskonale przyrządzone homary, które pasjami lubi, jak również truskawki na winie szampańskim, specjalność tej wybrednej jadłodajni.

Korespondent paryskiego „Intrasigeanta“, zwiedzając ową restaurację, spostrzegł zdziwiony głodnego „proletariusza“ spożywającego przy stole na tarasie smaczne śniadanie, zainteresował więc w tej sprawie jednego z oficjalistów restauracji:

— Tak to on — odparł zapytany. — Gdy przybył tu na początku konferencji, nie chciałem oczom wierzyć, ale pomocnik naczelnika policji, towarzyszący mu zdala dla bezpieczeństwa, potwierdził, że jest to istotnie delegat sowiecki. Jadąc tu, jest bardzo przyzwyczajony i serdeczny z personelem restauracji. Ale także żąda, aby dbano o niego. Nie lubi czekać. Wymaga, aby talerze, na których podawane mu są potrawy mięsne lub ryby były dobrze ogrzane.

Zna się doskonale na dobrych potrawach i nawet gdy prowadzi podczas śniadania z kim rozmowę poważną, daje baczenie na usługę, która musi być bez zarzutu. Poza tem jest szczodry i nie targuje się o rachunki. A tymczasem w Rosji z powodu rządów bolszewickich, miliony ujarzmionego ludu mrą z głodu.

15 000 000 kobiet za dużo w Europie. Statystykę o większości kobiet nad liczbą mężczyzn tak w Niemczech jak i w Europie przytacza niemiecki ekspert statystyczny, Albin Machel. Statystyk ten twierdzi, że w całej Europie kobiety przewyższają liczbę mężczyzn o 15 000 000. A Niemcy są akuratni w obliczeniach. W dalszym ciągu zaznacza, że w roku 1914 Europa liczyła 6 000 000 kobiet więcej niż mężczyzn.

Metalowe trzewiki. W mieście francuskim Vienne rości sobie pewien ubogi robotnik prawo do wynalazku nowej mieszanki metalowej do wyrobienia trzewików, których nie będzie można podrzeć. Wykonał on jedną parę i nosi ją. Trzewiki te z zewnątrz wyglądają nie różnią się od trzewików skórzanych. Wynalazca zamierza założyć wielką fabrykę za pomocą której dostarczać będzie mógł te trzewiki po bardzo niskiej cenie. Może wobec tego wielkiego wynalazku spadną ceny na trzewiki skórzane.

Jak zwierzęta reagują na gramofon. Ciekawy eksperyment wykonano niedawno w ogrodzie zoologicznym w Baltimore. Podano tam czterech przedstawicieli świata zwierzęcego gracie gramofonu. Najbardziej zachowywał się sympan. Z początku zdumiony i ostupały, nie ruszał się z miejsca, gdy

usłyszał potężny głos Carusa. Potem skombinował jakiś plan, włożył rękę do trąby, jakby chciał dosięgnąć i dotknąć sprawcy. Eksperyment się nie udał, — szympan po chwili przestał się interesować dźwiękami. Zachowanie się to zupełnie ludzkie. Wszak wielu ludzi też nie wierzyło, że źródłem głosu w gramofonie jest membrana i doszukiwali się jakichś niegodnych trików.

Król pustyni długi czas słuchał z natężoną uwagą pięknego głosu, ruszając jedynie z zadowoleniem ogonem. Po pewnym czasie zaczął jednak... ziewać. Także rys ludzki u drapieżca.

Wielbłąd nie zdawał się szczególnie reagować na najwyższe tony, a jeleń począł po chwili akompanjować im długimi, przejmującymi rykami.

— **Uszy a telefon.** Jeden z londyńskich lekarzy specjalistów radzi, aby ludzie używający często telefonu, przykładali słuchawkę naprzemian to do prawego, to do lewego ucha. Praktyka wykazała, że większość ludzi głuchnie częściej na prawe ucho, niż na lewe, a przyczyny tego zjawiska dotychczas nie zdołano stwierdzić dokładnie. W przeciwieństwie do powyższego oświadczenia, ostatnimi laty stwierdzono, że ludzie używający zawodowo telefonu, głuchną częściej na lewe ucho, niż na prawe. U wielu też zauważono nie tylko przystąpienie słuchu w lewym uchu, ale także silne bóle głowy. Bóle te mogą pochodzić ze zbyt silnego przyciskania słuchawki telefonu do muszli usznej, częściej jednak należałoby je przypisać działaniu zimnej słuchawki na rozgrzane ucho. Tem można sobie wytłumaczyć bóle neuralgiczne głowy, na które cierpią często zimą telefonistki.

— „**El Dorado**“ kobiet. Wedle doniesień misjonarzy katolickich, przesłanych z wyspy Sumatra do rzymskiej Propagandy żyje w górach tej wyspy malajskie plemię Menanga Kaubau, które wyznaje islam, a w którym, mimo to, rządy sprawują kobiety. Cały system społeczny i rodzinny tego plemienia oparty jest na gynaekracji — panowaniu kobiet. Na czele rodziny stoi tam kobieta, a państewkiem, liczącem około 250.000 mieszkańców, kieruje rada, złożona z kilkunastu niewiast. Do kobiet należą wszystkie grunta uprawne, w ich ręku spoczywa rolnictwo, przemysł i handel. W rodzinie kobieta dzierży absolutną władzę, co zresztą zdarza się aż nadto często i u nas. Po śmierci matki władza jej przechodzi na najstarszą córkę, a w jej braku na córkę nastarszego brata matki. Pomimo swej

wszechwładzy i związanych z nią zajęć, kobiety tamtejsze znajdują jeszcze czas na zajmowanie się t. zw. u nas robotami kobiecymi i wspaniale haftują. Co robią tam mężczyźni?... Właściwie nic, bo, oprócz polowania, nie mają wyznaczonego sobie żadnego zajęcia.

Miljonówka.

W ostatnim ciągnięciu miljonówki wygrana padła na nr. 1.787.047., sprzedana w Poznaniu.

Notowania Urzędu Stanu Cyw. w Kępnie.

Za czas od 29-go — 5-go — 3-go czerwca 1922.

Urodzenia.

Jan Nawrot * 29. 5. 22. w Osinach. Ludwika Kowalska * 22. 5. 22. w Turzu. Paweł Jan Słota * 29. 5. 22. w Kochłowach. Gustaw Newecersal * 27. 5. 22. w Weronikopolu. Władysław Wencel * 2. 6. 22. w Kępnie. Marjanna Dymała * 2. 6. 22. w Rzetni. Helena, Marja, Urszula Kupczyk * 27. 5. 22. w Kępnie.

Śluby:

Wdowiec gospodarz Antoni Plewa z Pustkowiec Klin z p. Anną Osiecką z Ostrowca 29. 5. 22. w Kępnie — Gosp. Franciszek Młynarczyk z Mirkowa z p. Martą Jańską z Ostrowca 29. 5. 22. w Kępnie. — Wdowiec Fryderyk Neumann z Garków pow. Odolanowski z p. Selmą Neumann z Weronikopolu 31. 5. 22. w Kępnie. — Kolejarz Józef Solarek z Ostrowca z p. Juljaną Podejmą z Kępna 3. 6. 22. w Kępnie.

Zgony:

Zuzanna Nawrot † 30. 5. 22. w Krązkowach w wieku 72 lat. Wanda Zielewiczowa z domu Robinska † 1. 6. 22. w Kępnie w wieku 32 lat.

Pokwitowanie.

W miejsce wieńca na trumnę ś. p. Wandy Zielewiczowej złożyli pp. Ignacjusz Szafarkiewiczowie pięć tysięcy marek na ręce Towarzystwa św. Wincentego a Paulo.

A. Feigowa, skarbniczka.

Wszelkie udzielone zezwolenia przez Starostwo na noszenie broni palnej, wyłączając karty myśliwskie tracą swą moc z dniem 10. 6. br.

Zezwolenia te udzielają odąd zgodnie z rozporządzeniem ogłoszonym w Orędowniku pow. nr. 12 z dnia 25. 3. br. odnośnie komisariatu wzgl. Magistratu, Kępno, dnia 24 maja 1922 r.

L. dz. 5753/22. Wo. Starosta, Kasprzak.

Bilety skarbowe

Polska krajowa kasa pożyczkowa z wszystkich obywateli polskich, którzy o wzmocnienie zdolności nabywczej z gotowcem wezwaniem do umieszczenia w 5% Biletach Skarbowych III. Em.

Główną przyczyną wzrostu emisji bi niepotrzebne przechowywanie i ukrywanie. Ukryte zaś pieniądze nietylko nie przynależą do obiegu, ale przeciwnie przyczyniają się do obniżenia wartości, gdyż powodują druk nowych pieniędzy, wymaga obieg. Im więcej zaś banknotów, tym mniej za nie kupić można, tembardziej potrzebny jest przedewszystkiem pobiera odsetki od kapitału, a pozatem korzysta z nader wymiany biletów z powrotem na gotówkę, potrzeby i bez żadnych kosztów.

Bilety Skarbowe III. Em. przed tsmi ności dnia 1 lutego 1923 roku. będą wykupywane przez Kasy Skarbowe, Urzędy oraz wszystkie oddziały Polskiej Krajowej Kasy Oszczędnościowej według ich wartości dziennej na biletie bez pobierania jakichkolwiek opłat. Bilety Skarbowe sa wypuszczane w odcinkach naadają naturalnie do wypłaty w milionowych. Banki Akcyjne, Banki Kasy Oszczędnościowe i Komunalne oddawna posługują się biletami Skarbowymi i najszerzy ogół choćby ze względu na Polskiego, winien się posługiwać nawet w sklepach powyższymi papierami, z gotówką są środkiem obiegowym Skarbu.

Dyrekcja Oddziału Polskiej Krajowej Kasy w Ostrowie.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości Kępno, dnia 10 maja 1922 r.

L. dz. 6114/22. S. S. Starosta Kępno.

Za oddane ostatniej przysługi, i za liczny udział w pogrzebie naszej najdroższej matki, t. ściowej, babci i prababci

ś. p.

Zuzanny Nawrot

składamy wszystkim krewnym i znajomym, a osobliwie Ks. Prob. Nowackiemu za wzruszającą przemowę przy grobie serdecznie 679

„Bóg zapłać“.

Władysław Nawrot

z rodziną i rodzeństwem. 679

1 wóz, drabiny do woza i drabki do czereśni

zaraz na sprzedaż. 682

J. Dyla Kuchnia Skak pow. Kępno.

Na sprzedaż

dwie szklane szafy nadające się do składu kolonialnego lub cukierni i dwie inne szafy mało używane. 680

Firma Cieślak RYCHTAL 2.

Adam Karólewski

KĘPNO, Rynek 40, obok cukierni

684 poleca po przystępnych cenach

świeżo paloną kawę, kawę surową, herbata tatarską i jęczmienną, kaszkę pszenną, mąkę kartoflaną, pieprz, korzenie, wszelkie rodzynki, sultanki, migdały słodkie i śliwki

CYGARY I PAPIEROSY.

Osobny oddział szkła i porcelany

serwisy do kawy i zastawy obiadowe w lepszych tunkach na 12 i 18 osób, kieliszki do wina

Domostwo

z ogródkiem zaraz na sprzedaż.

Zgłoszenia do eksp. N. P. L. pod nr. 683.

Papier

kancelaryjny gładki i linjowany,

koperty

format urzędowy ma na składzie

Drukarnia Spółkowa w Kępnie

Potrzebny od zaraz do składu kolonialnego

uczeń

syn uczeniwyh rodziców. Zgłoszenia do eksp.

Zjednoczenie Zawodowców w Torzeniu

urządza w niedzielę, dnia 17 czerwca

ZABAWĘ LATOWĄ

w lesie koło cegielni Początek o godz. 3 po południu na którą Szan. Publiczność uprasza 687

Wzywa się wszystkich posiadaczy rowów, którzy mają swoje grunty porośnięte chwastami, do czyszczenia rowów w długim czasie od 15 czerwca do 30 czerwca

W razie niezastosowania się do zezwolenia skutecznym będzie na koszt zainteresowanych Kępno, dnia 2. czerwca 1922 r. Magistrat, Respons

Kontrakty dzieci

nabywać w Drukarni

Najnowszy wynalazek w krawiectwie.

Precz z wzorami papierowymi

Z pomocą systemu „TK“ ustawia się rysunki oraz przykrawa się odzież na każdą figurę wprost na materję.

PIERWSZA WIELKOPOLSKA INSTYTUCJA NAUKI KROJU.

Wielki kurs rozpoczyna się 8 czerwca 1922 pod fachowem kierownictwem.

Zgłoszenia przyjmuje

Dyr. TEODOR KINDLER właściciel systemu „TK“ pra v. zastrz. i patent.

Poznań

Telefon 2106. ul. Kraszewskiego 11.

Szkoła kroju i szycia.

Do taskawej wiadomości, iż w dniach najbliższych rozpoczyna się w Ostrowie 609

NOWY KURS KROJU.

Panie, które pragną w kursie tym uczestniczyć, zechcą swe zgłoszenia nadesłać. Akademicznie wykształcona krawcowa

Marja Szymańska, Ostrow Ogrodowa 18.

Main zaraz na sprzedaż: 685

1 stół do składu dobrze utrzymany. linoleum wyłożone z mosiężną obwótką 5 mtr długi i 1 stół 3 mtr. długi, 1 fortepian (skrzydło).

Licytacja na polowanie

gminy Wyszanowa

odbędzie się 688

w czwartek 22. czerwca o godz. 2 po poł w lokalu p. Kurzawskiego w Wyszanowie najwięcej dającym za gotówkę.

Zarząd gminy.

Zabawę latową

urządza Towarzystwo Robotników Polskich 686

w Myjomicach

w niedzielę, dnia 1. czerwca br.

o godz. 3 po południu

w lesie mijomskim koło Klina.

Zarząd

Po wystąpieniu z wojska przyjmuje chorych od 3—5 w klinice prywatnej przy

ulicy Mackiewiczza 22 **DR. PARCZEWSKI**

specjalista w chirurgii

Poznań Telefon 1899

Kwity rentowe U, J i S są do nabycia